

Η ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΒΑΣΗΣ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Απο το βιβλίο
ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ
Του Ρόμπερτ Ηλία Νατζέμυ
Αθήνα 1989

**«Συμβατικά υπάρχει χρώμα, συμβατικά υπάρχει γλυκύτητα, συμβατικά υπάρχει πικρό,
αλλά στην πραγματικότητα υπάρχουν άτομα και διάστημα.»**

Δημόκριτος (460 - 400 π.Χ.)

Ο υποσυνείδητος προγραμματισμός μας και τα διάφορα «πιστεύω» μας, επηρεάζουν υποκειμενικά τον τρόπο που αντιλαμβανόμαστε την πραγματικότητα. Έτσι, ο καθένας μας έχει διαφορετική εμπειρία της πραγματικότητας. Αντιλαμβανόμαστε τα ίδια γεγονότα και τους ίδιους ανθρώπους διαφορετικά. Ας πάρουμε για παράδειγμα έναν άντρα που λέγεται Γιάννης. Κάθε άνθρωπος τον βλέπει διαφορετικά. Η γυναίκα του τον βλέπει σαν σύζυγο, σαν εραστή, σαν σύντροφο στη ζωή της. Τα παιδιά του σαν πατέρα, σαν εξουσία, σαν κάποιον που επιβάλλει πειθαρχία και σαν σύμβολο ανδρισμού. Τ' αδέρφια του τον βλέπουν σαν αδελφό με θετικές και αρνητικές ιδιότητες. Οι γονείς του τον βλέπουν σαν το παιδί που τους δίδαξε πολλά μαθήματα και που θα παραμείνει για πάντα το παιδί τους. Για τον φίλο του είναι ο άνθρωπος που μπορεί να εμπιστευτεί σε ώρα ανάγκης, κάποιος που μαζί του μπορεί να μοιραστεί ιδέες και δραστηριότητες. Για τους συναδέλφους του είναι κάποιος που δουλεύουν δίπλα του οχτώ ώρες την ημέρα, κάποιος για τον οποίο μπορεί να μην ξέρουν πολλά πράγματα. Για τον γείτονα, είναι ο πατέρας της οικογένειας που κάνει πολύ θόρυβο. Για τον εχθρό του είναι ένα ενοχλητικό στοιχείο, αιτία όλης του της δυστυχίας. Για τον υπάλληλό του είναι ένας αναίσθητος προϊστάμενος που δεν νοιάζεται καθόλου για τις ανάγκες του. Για τη γυναίκα που ψάχνει για σύντροφο είναι θήραμα κι ας είναι παντρεμένος. Ο ίδιος βλέπει τον εαυτό του σαν ένα συνδυασμό της πραγματικότητας που βλέπουν οι άλλοι, συν χιλιάδες ακόμη εσωτερικές φαντασιώσεις που οι άλλοι δεν αντιλαμβάνονται.

Έτσι, ο Γιάννης είναι για κάθε άνθρωπο μια άλλη πραγματικότητα, ανάλογα με τους διάφορους υποκειμενικούς παράγοντες που αφορούν τη σχέση τους. Ποιά είναι λοιπόν η πραγματικότητα του Γιάννη; Ποιός είναι ο αληθινός Γιάννης; Ποιός είναι ο σταθερά μόνιμος Γιάννης; Βλέπουμε την πραγματικότητα μέσα από ένα τεράστιο πλέγμα προκαταλήψεων, προσδοκιών, επιθυμιών, ελπίδων, αναγκών, φόβων και υποσυνείδητου προγραμματισμού, που κάνουν κάθε άνθρωπο, αντικείμενο ή γεγονός, να μας φαίνεται μοναδικό.

Ας πάρουμε σαν παράδειγμα την υποτίμηση της δραχμής, που για μερικούς ήταν μια ιδιαίτερα άδικη καταστροφή, για άλλους ευλογία και για άλλους πάλι ήταν κάτι κι απ' τα δύο. Τι ήταν όμως πραγματικά; Τα πράγματα τα βλέπουμε ανάλογα με τις ανάγκες μας και τις επιθυμίες μας κι όχι αντικειμενικά, όπως είναι. Βλέπουμε τους ανθρώπους ανάλογα με τις πολιτικές τους πεποιθήσεις ή το επάγγελμά τους. Τους βάζουμε ταμπέλες, γιατρός, αστυνόμος, ηθοποιός, καλλιτέχνης, μέλος ενός πολιτικού κόμματος. Μερικοί βάζουν τους ανθρώπους σε κατηγορίες ανάλογα με το ζώδιό τους και ισχυρίζονται ότι τους ξέρουν καλά. Λένε ότι αυτός είναι καρκίνος, σκορπιός, δίδυμος, ιχθείς και ταυτίζουν τον άνθρωπο με μια στερεότυπη ιδέα αυτού του ζώδιου που διάβασαν σε κάποιο βιβλίο ή περιοδικό. Άλλοι πάλι βλέπουν τους ανθρώπους γύρω τους σε σχέση με τις θρησκευτικές ή φιλοσοφικές τους πεποιθήσεις. «Είναι Χριστιανός, Ινδουιστής, Μωαμεθανός, Βουδιστής ή Εβραίος» και αισθάνονται ότι τότε τους ξέρουν. Άλλοι πάλι κατατάσσουν έναν άνθρωπο ανάλογα με την εμφάνισή του ή τον τρόπο που ντύνεται. «Αυτή με τα ξανθά, σγουρά μαλλιά, το μελί φουστάνι και το παλιό ασημένιο κολιέ». Και ξέρουν τότε ποιά είναι.

Μα είναι δυνατόν να περιγράψει κανείς κάποιον μ' αυτά τα λόγια; Ασφαλώς όχι. Αυτός ο τρόπος που βλέπει κανείς την πραγματικότητα, είναι μεροληπτικός, επιπόλαιος και περιορίζει ιδιαίτερα την ικανότητά μας ν' αγαπάμε και να βλέπουμε την πραγματικότητα όπως είναι. Ο Σάτυα Σάϊ Μπάμπα, λέει ότι υπάρχουν τρεις άνθρωποι:

1. Αυτός που νομίζουν οι άλλοι ότι είμαστε.
2. Αυτός που νομίζουμε εμείς ότι είμαστε.
3. Αυτός που πραγματικά είμαστε.

Ποιός είναι αυτός ο πραγματικός εαυτός που αληθινά είμαστε; Ας αρχίσουμε αναλύοντας από τη βάση

της πραγματικότητας που βλέπουμε γύρω μας. Παρατηρούμε την πραγματικότητα μέσα απ' τις πέντε αισθήσεις μας - αυτές οι αισθήσεις μας φέρνουν μυριάδες διαφορετικές εντυπώσεις από χρώματα, μορφές, ήχους, γεύσεις, μυρωδιές και επαφές. Όλα αυτά περνάνε μέσα από τον προγραμματισμό μας και τις πεποιθήσεις μας και δημιουργούν την υποκειμενική πραγματικότητα που γνωρίζουμε. Τώρα, ας πάρουμε τον καλό μας φίλο, το Γιάννη, που αντιπροσωπεύει κάτι διαφορετικό για τον καθένα μας. Ας τον αναλύσουμε με βάση αυτά που ξέρουμε από τη Φυσική.

1. Πρώτα απ' όλα, ας του αφαιρέσουμε τα ρούχα. Ξέρουμε ότι μπορεί να βάλει και να βγάλει τα ρούχα του, όποτε θέλει, άρα δεν μπορεί να είναι τα ρούχα του. Γι' αυτό δεν μπορούμε να τον περιγράψουμε πραγματικά, ανάλογα με τα ρούχα του ή οτιδήποτε άλλο μπορεί να φοράει στο σώμα του.

2. Τώρα, ας κοιτάξουμε το υλικό του σώμα. Είναι φτιαγμένο από δισεκατομμύρια δισεκατομμυρίων μικρά κύτταρα. Οι διάφορες λειτουργίες αυτών των κυττάρων, κρατούν ζωντανό το σώμα του Γιάννη. Εκατομμύρια απ' αυτά τα κύτταρα γεννιούνται και πεθαίνουν κάθε μέρα. Άρα ο Γιάννης δεν μπορεί να είναι τα κύτταρά του.

3. Κάθε κύτταρο αποτελείται από μεγάλα μόρια που λέγονται D.N.A. Φαίνεται ότι η βασική κατασκευή όλων των ζωντανών πλασμάτων είναι φτιαγμένη απ' αυτά τα μεγάλα και πολύπλοκα μόρια D.N.A. Αυτά τα μόρια D.N.A. είναι φτιαγμένα από άτομα άνθρακα, υδρογόνου, οξυγόνου και άτομα άλλων στοιχείων. Αυτά τα άτομα συνδέονται μεταξύ τους με μοριακές δυνάμεις που μοιάζουν σαν τη δύναμη της βαρύτητας που κρατάει τη γη κοντά στον ήλιο. Μέχρι εδώ λοιπόν, μπορούμε να πούμε ότι ο Γιάννης είναι μια πολύπλοκη συσώρευση διαφόρων ατόμων που συγκρατούνται μεταξύ τους από τις δυνάμεις έλξεως.

4. Από τι είναι φτιαγμένα αυτά τα άτομα; Είναι φτιαγμένα από τρία βασικά σωματίδια και πολλά άλλα μικρότερης σημασίας. Στο κέντρο του ατόμου υπάρχει ο πυρήνας που είναι το βασικό και ουσιώδες μέρος του ατόμου. Γύρω από τον πυρήνα βρίσκονται σε τροχιά, ιδιαίτερα μικροσκοπικά ηλεκτρόνια. Αυτά τα ηλεκτρόνια δεν έχουν μάζα στην κυριολεξία και συχνά δεν μπορούμε να καθορίσουμε αν είναι κύματα ή σωματίδια. Για να καταλάβουμε πόσο μικρό είναι το άτομο, χρησιμοποιούμε την ακόλουθη αναλογία. Εάν μεγεθύνουμε ένα πορτοκάλι στο μέγεθος της γης, τότε τα άτομα θα είχαν μέγεθος ενός κερασιού. Συγχρόνως, το άτομο είναι κυρίως κενός χώρος. Δηλαδή αν μεγεθύνουμε ένα άτομο στο μέγεθος του μεγαλύτερου θόλου (του Αγίου Πέτρου στη Ρώμη) τότε ο πυρήνας στο κέντρο θα είναι ένας μόλις ορατός κόκκος αλατιού στο κέντρο του μεγεθυμένου ατόμου. Άρα η ύλη καθαυτή ενός ατόμου, είναι ένα απίστευτα μικρό σημαδάκι στο κέντρο ενός δυσανάλογα μεγάλου χώρου που είναι κατελημμένος από το μαγνητικό πεδίο των ηλεκτρονίων που περιστοιχίζουν τον πυρήνα. Θα μπορούσαμε να φανταστούμε το Σύμπαν, σαν νάταν το φεγγάρι και οι άλλοι πλανήτες τα ηλεκτρόνια που βρίσκονται σε τροχιά γύρω από τον ήλιο. Ο χώρος που καταλαμβάνει αυτό το ένα άτομο, είναι ο χώρος που καταλαμβάνει το ηλιακό σύστημα. Έτσι μπορούμε να καταλάβουμε ότι το άτομο είναι κυρίως κενό διάστημα. Κατά τον ίδιο τρόπο μπορεί να υπάρχουν μικροσκοπικά όντα που ζουν στους πυρήνες και στα ηλεκτρόνια των ατόμων του σώματός μας, που βλέπουν τα σώματά μας σαν ολόκληρο το σύμπαν.

5. Έτσι λοιπόν, η ύλη που βλέπουμε γύρω μας δεν είναι συμπαγής μάζα που μας περιγράφουν οι αισθήσεις μας. Είναι (σχεδόν ολοκληρωτικά) κυρίως κενό διάστημα με πολύ λίγη ουσία από τα σωματίδια που βρίσκονται στο κέντρο διαφόρων μαγνητικών πεδίων που κινούνται σε τροχιά γύρω απ' τον πυρήνα. Αλλάζει τώρα και η εικόνα του φίλου μας Γιάννη. Το μόνο που μπορούμε να πούμε γι' αυτόν μέχρι τώρα είναι, ότι είναι φτιαγμένος από πολύ κενό διάστημα και από σωματίδια και μαγνητικά πεδία. Αυτό όμως, περιγράφει και κάθε άλλο αντικείμενο στο Σύμπαν. Άρα, σ' αυτό το σημείο δεν μπορούμε να διαφοροποιήσουμε τον Γιάννη απ' οποιοδήποτε άλλο σώμα στο σύμπαν. Σ' αυτό το επίπεδο της πραγματικότητας, ο Γιάννης είναι ίδιος μ' οποιοδήποτε άλλο άνθρωπο, τοίχο, δέντρο, κτίριο, μηχανή, άτομο, ωκεανό, σύννεφο ή βουνό. Ο Γιάννης είναι μόνο πρωτόνια, νετρόνια και ηλεκτρόνια όπως κάθε άλλο υλικό αντικείμενο στο σύμπαν. Δεν υπάρχει διαφορά. Κι' έτσι φτάνουμε στην άποψη που διατύπωσε ο Δημόκριτος εδώ και 2.400 χρόνια. «Με κοινή παραδοχή, υπάρχει χρώμα, με κοινή παραδοχή υπάρχει γλυκύτητα, αλλά στην πραγματικότητα υπάρχουν μόνο άτομα και κενός χώρος».

6. Καθώς εμβαθύνουμε στην εξέταση του πυρήνα ενός ατόμου, βλέπουμε ότι υπάρχουν ακόμη πολλά υπό - ατομικά σωματίδια που κινούνται εκεί γύρω. Και συνειδητοποιούμε κάτι ιδιαίτερα περίεργο, ότι κατά κάποιο μυστηριώδη τρόπο αυτά τα υποατομικά σωματίδια, όλο δημιουργούνται και

ξαναεξαφανίζονται. Το ένα λεπτό μοιάζουν με σωματίδια και το άλλο εμφανίζονται με τη μορφή ενέργειας. Η ενέργεια μοιάζει να γίνεται ύλη και η ύλη να ξαναγίνεται ενέργεια. Καλύτερα από μένα, μπορεί να το εξηγήσει αυτό ο ατομικός φυσικός Fritjof Capra, συγγραφέας του βιβλίου «ΤΑΟ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΗ».

«Μόλις δούμε την ύλη σαν μια μορφή ενέργειας, γίνεται αντιληπτό πως η μάζα δεν χρειάζεται πια να είναι ακατάλυτη, αλλά μπορεί να μετασηματιστεί σ' άλλες μορφές ενέργειας. Αυτό μπορεί να συμβεί όταν υπό - ατομικά σωματίδια συγκρούονται το ένα με τ' άλλο. Σε τέτοιες συγκρούσεις, σωματίδια μπορεί να καταστραφούν και η ενέργεια που περιέχεται μέσα στις μάζες τους μπορεί να μετασηματιστεί σε κινητική ενέργεια που ανακατανέμεται ανάμεσα στ' άλλα σωματίδια που λαμβάνουν μέρος στη σύγκρουση. Αντίστροφα, όταν μόρια συγκρούονται με πολύ ψηλές ταχύτητες, η κινητική τους ενέργεια μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να σχηματίσουν νέα σωματίδια.

» Αυτά τα δυναμικά σχέδια από ενεργειακές δέσμες, σχηματίζουν τις σταθερές πυρηνικές ατομικές και μοριακές δομές που συγκροτούν την ύλη και της δίνουν τη μακροσκοπική στέρεη όψη της, κάνοντάς μας έτσι να πιστεύουμε, πως είναι φτιαγμένα από κάποια υλική ουσία. Στο μακροσκοπικό επίπεδο, αυτή η ένδειξη ουσίας είναι μια χρήσιμη προσέγγιση, αλλά στο ατομικό επίπεδο δεν έχει πια νόημα. Τα άτομα αποτελούνται από σωματίδια κι αυτά τα σωματίδια δεν είναι φτιαγμένα από υλική ουσία. Όταν παρατηρούμε, δεν βλέπουμε πια ουσία. Ότι παρατηρούμε είναι δυναμικοί σχηματισμοί που αλλάζουν ο ένας μέσα στον άλλο - ένας συνεχής χορός ενέργειας.»

7. Τώρα, έχουμε μπερδευτεί για τα καλά. Αυτό που ήταν ο φίλος μας ο Γιάννης έχει γίνει μια μάζα ενέργειας, που μια εμφανίζεται σαν ενέργεια και μια σαν ύλη. Έτσι, κάθε αντικείμενο στο σύμπαν, δεν είναι τίποτα άλλο από συμπυκνωμένη ενέργεια. Αυτή η ενέργεια φανερώνεται σαν την ενέργεια της θερμότητας του ηλεκτρισμού ή του φωτός, σαν σύνδεσμος ανάμεσα σε δύο σωματίδια ή σαν τα σωματίδια τα ίδια. Και όταν η ενέργεια παίρνει μια πυκνή μορφή, αυτό το ονομάζουμε Γιάννη, ή τραπέζι, ή τοίχο.

8. Καθώς συνεχίζουμε την έρευνά μας της βάσης της πραγματικότητας, αρχίζουμε ν' ανακαλύπτουμε ότι τα σωματίδια δημιουργούνται κυριολεκτικά από το κενό, από το διάστημα, και ξαναεξαφανίζονται. Μόλις δεχτήκαμε ότι δεν μπορούμε να ξεχωρίσουμε την ύλη από την ενέργεια και μας λένε τώρα ότι δεν θα μπορούμε να ξεχωρίσουμε ούτε ανάμεσα στην ύλη και στον κενό χώρο. Πρόκειται για Φυσική ή Μεταφυσική; Θα αφήσω πάλι τον Capra να σας εξηγήσει:

«Η διάκριση ανάμεσα στην ύλη και το κενό διάστημα, τελικά έπρεπε να εγκαταλειφθεί όταν έγινε ολοφάνερο πως, “ουσιαστικά σωματίδια” μπορούν να δημιουργηθούν αυθόρμητα από το κενό και να εξαφανιστούν πάλι στο κενό, χωρίς κανένας πυρήνας ή άλλο δυνατό αλληλοεπιδρόν σωματίο να είναι παρόν. Σύμφωνα με τη θεωρία “πεδίου επιδράσεων”, γεγονότα αυτού του είδους μπορούν να συμβούν κάθε στιγμή. Το κενό δεν είναι καθόλου άδειο. Περιέχει έναν απεριόριστο αριθμό σωματιδίων που μπορούν να δημιουργούνται και να εξαφανίζονται χωρίς τέλος. Εδώ λοιπόν είναι η πλησιέστερη αναλογία με το κενό του Ανατολικού μυστικισμού στη σύγχρονη φυσική. (Όπως το Ανατολικό Κενό, το “φυσικό κενό”, όπως ονομάζεται στη “θεωρία πεδίου”, δεν είναι μια κατάσταση σκέτης ανυπαρξίας, αλλά εμπεριέχει τη δυνατότητα για όλες τις μορφές του σωματικού κόσμου). Οι μορφές αυτές, απ' την άλλη μεριά, δεν είναι ανεξάρτητες φυσικές οντότητες, αλλά απλώς μεταβατικές εκδηλώσεις του Κενού που κρύβεται πίσω απ' αυτές. Όπως λέει ο ανατολικός αφορισμός, “Μορφή είναι η κενότητα και κενότητα είναι πράγματι μορφή”.

» Η σχέση ανάμεσα στα εν δυνάμει σωματίδια και το κενό είναι μια ουσιαστικά δυναμική σχέση, το κενό είναι ένα αληθινά “Ζων Κενό” που πάλλεται σε ατέλειωτους ρυθμούς δημιουργίας και καταστροφής. Η ανακάλυψη της δυναμικής ποιότητας του κενού έχει θεωρηθεί από πολλούς φυσικούς σαν μια από τις πιο σημαντικές ανακαλύψεις της σύγχρονης φυσικής. Από το ρόλο του άδειου αποδοχέα των φυσικών φαινομένων, το κενό αναδύθηκε σαν μια δυναμική ποσότητα υψίστης σημασίας. Τα αποτελέσματα της σύγχρονης φυσικής μοιάζουν έτσι να επιβεβαιώνουν τα λόγια του Κινέζου σοφού Τσανγκ Τσαϊ: “Όταν κανείς γνωρίζει πως το μεγάλο Κενό είναι γεμάτο ενέργεια (CHI), καταλαβαίνει πως δεν υπάρχει αυτό που ονομάζουμε ΤΙΠΟΤΑ”. Το CHI που ο σοφός Τσανγκ Τσαϊ αναφέρει είναι η βιοενέργεια, (οι Γιόγκι την ονομάζουν ΠΡΑΝΑ) που γεμίζει το σύμπαν.»

9. Τώρα έχουμε μια εικόνα αυτού του κενού διαστήματος που εμπεριέχει αόρατη και λεπτή βιοενέργεια· μπορεί να μας γίνει αισθητή σαν διάφορες μορφές ενέργειας ή σαν σωματίδια ή σαν συνδυασμός και των δύο, όπως ο φίλος μας ο Γιάννης μας φαίνεται σαν ένα κενό διάστημα που έχει διαμορφωθεί μόνο του σε διάφορους τύπους ενέργειας, οι οποίοι μπορούν να φανερωθούν σαν ύλη ή

σαν ενέργεια. Τώρα δεν μπορούμε να ξεχωρίσουμε τον Γιάννη από οποιοδήποτε άλλο αντικείμενο στο σύμπαν. Μάλιστα, δεν μπορούμε να τον ξεχωρίσουμε ούτε καν από το κενό διάστημα. Σ' αυτό το επίπεδο λοιπόν ο Γιάννης, φαίνεται να είναι ένα και το αυτό με ολόκληρο το σύμπαν. Στο υλικό επίπεδο ο Γιάννης δεν ξεχωρίζει από κανένα άλλο ον ή αντικείμενο στο σύμπαν. Αυτό είναι η βάση της υλικής πραγματικότητας.

10. Ποιά είναι όμως η αιτία που κάνει αυτό το κενό διάστημα να διαφοροποιείται και να εμφανίζεται σαν ξεχωριστά αντικείμενα όπως ο Γιάννης, η Μαρία, το τραπέζι, ο τοίχος, το αυτοκίνητο και ο ωκεανός; Όλα αυτά είναι ένα πράγμα κι όμως φαίνονται διαφορετικά. Τώρα πραγματικά τά'χουμε χαμένα.

11. Θ' αρχίσουμε την έρευνά μας από την βιοενέργεια, αφού αυτή είναι η πρώτη αισθητή ένδειξη όταν το διάστημα μας γίνεται φανερό. Τελευταία, ορισμένα πειράματα και τυχαία γεγονότα, αποκάλυψαν ότι η βιοενέργεια γύρω από άψυχα και έμψυχα αντικείμενα, μπορεί να φωτογραφηθεί. Φαίνεται ότι οι εκόνες αγίων ανθρώπων με φωτοστέφανο δεν είναι αποκυήματα της φαντασίας μας. Τώρα έχει πια αποδειχτεί επιστημονικά ότι ο άνθρωπος και όλα τα όντα έχουν αύρα, ένα πεδίο ενέργειας που περιβάλλει και διαπερνά τα σώματά μας.

Ο μεγάλος της τέχνης στη φωτογράφιση της αύρας είναι ο Ρώσος Κίρλιαν, που το όνομά του πήρε αυτού του είδους η φωτογραφική μέθοδος.

Καθώς αυτή η επιστήμη εξακολουθεί να παρουσιάζει όλο και πιο πολλά αποτελέσματα, αρχίζουμε να καταλαβαίνουμε ότι αυτό το πεδίο ενέργειας συνδέεται κατά κάποιο τρόπο με την κατάσταση της ζωτικότητας, της υγείας και της συναισθηματικής και νοητικής κατάστασης του ατόμου. Αυτή η ενέργεια φαίνεται να ρέει μέσα από συγκεκριμένα κανάλια στο σώμα και ακόμη ανάμεσα στο σώμα και στο περιβάλλον. Στο βιβλίο «ΥΠΕΡΦΥΣΗ» ο Lyall Watson κάνει τα παρακάτω σχόλια:

«Ένας απ' αυτούς που κάνανε το ταξίδι-προσκύνημα για να δει τους Κίρλιαν στο Κράνονταρ ήταν ένας χειρουργός από το Λένινγκραντ, ο Μιχαήλ Γκάϊκιν. Καθώς παρακολουθούσε την παρέλαση των λάμπων πάνω στα ίδια του τα χέρια, άρχισε ν' αναρωτιέται ποιά ήταν η προέλευσή τους. Οι πιο δυνατές λάμπες έλαμπαν κατευθείαν από το δέρμα του σαν προβολείς, αλλά οι θέσεις τους δεν ανταποκρίνονταν σε καμιά κύρια κατάληξη νεύρων στο σώμα· και ο τρόπος που ήταν διανεμημένες δεν έμοιαζε ν' ανταποκρίνεται με τις αρτηρίες ή τις φλέβες. Θυμήθηκε τότε τις εμπειρίες του στο μέτωπο του Ζαμπάϊκάλ το 1945 και τα μαθήματα που του έκανε ένας Κινέζος δάσκαλος για τον βελονισμό. Ακολουθώντας τη διαίσθησή του, έστειλε στον Κίρλιαν ένα κοινό σχεδιάγραμμα βελονισμού με τα εφτακόσια σημαντικά σημεία πάνω στο δέρμα - και ταίριαζαν ακριβώς με τα σχεδιαγράμματα που είχαν αρχίσει να ετοιμάζουν οι Κίρλιαν με τις λάμπες που έβλεπαν με τις υψηλής ποιότητας μηχανές τους.»

12. Ο Watson επισημαίνει κι άλλα στοιχεία που δείχνουν ότι αυτό το πεδίο ενέργειας είναι ανεξάρτητο από το υλικό σώμα και ότι έχει, κατά κάποιο τρόπο, τη δύναμη να οργανώνει το σχηματισμό και τη λειτουργία των κυττάρων του σώματος. Εδώ, όταν αναφέρεται σ' αυτό το βιοενεργειακό πεδίο, τ' ονομάζει «βιολογικό πλάσμα».

«Εάν υπάρχει σώμα “βιολογικού πλάσματος” θα υπέθετα ότι το παράγει ο οργανισμός. Απ' τη στιγμή που υπάρχει, είναι πιθανό ν' ασκεί κάποια οργανική λειτουργία πάνω σ' αυτό το σώμα που το δημιούργησε. Υπάρχει μια μελέτη που έδειξε ότι ένας μυς που αφαιρέθηκε από ποντικό, με εγχείρηση, και μετά κόπηκε σε μικρά κομματάκια, μπορούσε ν' αναγεννηθεί εάν αυτά τα κομματάκια ράβονταν μέσα στην πληγή. Αλλά ίσως το καλύτερο παράδειγμα είναι το σφουγγάρι. Υπάρχουν μερικές αποικίες μονοκύτταρων ζώων που ζουν μαζί σε μεγάλες κοινωνικές ομάδες. Τα σφουγγάρια είναι πιο περίπλοκα και μπαίνουν στην κατηγορία των ξεχωριστών οργανισμών. Η οργάνωση των κυττάρων στο σώμα τους είναι αρκετά χαλαρή. Τα κύτταρα αυτά γεννιούνται με διάφορες μορφές και εκτελούν διάφορες λειτουργίες. Υπάρχουν κύτταρα που ζουν σε κοιλότητες και κυματίζουν σαν μαστίγια για να δημιουργήσουν τα ρεύματα του νερού που ρέουν μέσα από τους πόρους του ζώου για να τους φέρουν τροφή και οξυγόνο. Υπάρχουν τα κύτταρα που παράγουν τα ωάρια και τα σπερματοζωάρια. Υπάρχουν ακόμη κύτταρα που κτίζουν υποβαστάζοντες σκελετούς τέτοιας υπέροχης κατασκευής, που έχουν εμπνεύσει τους σχεδιαστές αεροπλάνων. Μερικά σφουγγάρια φτάνουν μερικά μέτρα σε διάμετρο, και όμως, αν τα κόψεις κομματάκια και τα σπρώξεις να περάσουν μέσα από μεταξωτό ύφασμα για να ξεχωρίσουν τα κύτταρα ένα-ένα, αυτός ο πολτός ξαναοργανώνεται και εμφανίζεται πάλι σαν τέλειο σφουγγάρι. Ένας φοίνικας έτοιμος να ξαναλειουργήσει. Ένα επίμονο πλασματικό σώμα θα ήταν ένα τέλειο υποστήριγμα για την αναγέννηση αυτού του είδους.

» Όπως και να το ονομάσει κανείς, “βιόπλασμα” ή “αύρα” ή “πεδίο ζωής”, γίνεται όλο και πιο δύσκολο να

μη φτάσει κανείς στο συμπέρασμα ότι η σφαίρα επιρροής μας δεν τελειώνει στο δέρμα μας. Φαίνεται ότι πέρα από τα παραδοσιακά περιθώρια (όρια) του σώματός μας, υπάρχουν δυνάμεις που εμείς παράγουμε και ίσως μπορούμε να ελέγχουμε.»

13. Απ' αυτές λοιπόν τις καινούργιες πληροφορίες, αρχίζουμε να κατανοούμε ότι αυτή η βιοενέργεια (πράνα), που μοιάζει να εγείρεται από ένα κενό χώρο, έχει τη δύναμη να δώσει μορφή σ' ένα ον ή σ' ένα αντικείμενο. Μπορούμε να υποθέσουμε ότι οι κρύσταλλοι έχουν τέτοια πεδία που καθορίζουν τον ειδικό τρόπο που αυτοί οι κρύσταλλοι θα σχηματιστούν. Κάθε ον έχει διαφορετικό τύπο ενεργειακού πεδίου ή ενεργειακού σώματος (αν προτιμάτε αυτό τον όρο), που καθορίζει τις ιδιότητες που θα έχει η υλική μορφή ή το σώμα του. Υπάρχει και κάτι άλλο που μπορούμε να συμπεράνουμε σύμφωνα με άλλα πειράματα. Σε φωτογραφίες τύπου Κίρλιαν, που πάρθηκαν από αυγά στη διάρκεια της διαδικασίας της εξέλιξης του εμβρύου, φάνηκε καθαρά ότι το ενεργειακό πεδίο του εμβρύου παρουσιάστηκε πολύ πριν την πραγματική εξέλιξη του υλικού εμβρύου. Φαίνεται ότι το ενεργειακό σώμα προηγείται του υλικού σώματος.

14. Τώρα, καθώς εξετάζουμε το φίλο μας τον Γιάννη, βλέπουμε ότι είναι ένα σύνολο σωματιδίων και ενεργειών που παίρνουν ένα μοναδικό σχήμα που τους δίνει ένα ενεργειακό σώμα που φαίνεται να εγείρεται από το κενό. Αυτό που διαμορφώνει το σώμα του σε κάτι μοναδικό και ξεχωριστό από το υπόλοιπο σύμπαν, είναι το ενεργειακό σώμα. Όταν ο Γιάννης «πεθαίνει», αυτό το ενεργειακό σώμα εγκαταλείπει το υλικό σώμα του κι αυτός ο όγκος από σωματίδια και ενέργειες που μένει, πέφτει μέσα στη γη όπου σαπίζει και ξαναενώνεται με το σύμπαν και πάλι.

15. Τώρα, αυτό που θέλουμε να ξέρουμε είναι από πού ήρθε αυτή η ενέργεια και γιατί πήρε αυτή τη συγκεκριμένη μορφή και όχι κάποια άλλη. Η πιο πιθανή απάντηση πάνω σ' αυτό είναι ο νους. Ο νους είναι αυτός που κάνει την ενέργεια να σηκώσει το χέρι μας ή να κινήσει το σώμα μας. Όταν ο νους είναι παραγμένος, η ενέργεια ρέει βίαια. Όταν ο νους είναι χαλαρωμένος, αυτή η ενέργεια έχει ένα διαφορετικό χρώμα και ρέει αρμονικά. Καθώς αλλάζει κανείς τον τρόπο που σκέπτεται, το σώμα του αρχίζει ν' αλλάζει δραστικά και καμιά φορά δεν μπορούμε να γνωρίσουμε ούτε ένα παλιό φίλο που έχει περάσει μια διαδικασία πολύ σημαντικής φιλοσοφικής αλλαγής στη ζωή του. Υπάρχουν περιπτώσεις θεραπείας που ένας άνθρωπος μπόρεσε ν' αλλάξει τη ροή της βιοενέργειας άλλου ανθρώπου, με τη δύναμη της σκέψης. Αυτό έχει γίνει σε πειράματα με την Κιρλιανική μέθοδο φωτογράφισης. Μέχρι τώρα στηριζόμαστε στη Φυσική· καθώς όμως αρχίζουμε ν' ασχολούμαστε με το νου, πρέπει να ψάξουμε να βρούμε τις απαντήσεις μας στη Μεταφυσική. Υπάρχουν πολλές ενδείξεις που μας κάνουν να πιστεύουμε ότι υπάρχει στενή σχέση μ' αυτά που έχουμε πει μέχρι τώρα. Μπορούμε να φανταστούμε τη σκέψη σαν ατμό που συμπυκνώνεται σε νερό (ενέργεια) που παγώνει και γίνεται πάγος (ύλη).

16. Τώρα θα προχωρήσουμε βασιζόμενοι στη μελέτη και στη βοήθεια αυτών που προηγήθηκαν από μας. Αυτοί είναι άνθρωποι που ερεύνησαν εσωτερικά το νου και αυτό που βρίσκεται πέρα απ' αυτόν και στη βάση του. Αυτοί είναι οι διάφοροι μυστικιστές, άγιοι και μεγάλοι στοχαστές. Τα ευρήματά τους βρίσκονται πολύ κοντά το ένα με τ' άλλο και ασφαλώς συμφωνούν μεταξύ τους πιο πολύ απ' ότι οι διάφορες σχολές ατομικής φυσικής σήμερα. Και σήμερα πια, μεγάλοι επιστήμονες αφού διαπέρασαν την ψευδαίσθηση της ύλης και βρίσκονται στην άλλη μεριά, έχουν αρχίσει να δέχονται με μεγάλη κατανόηση τις παμπάλαιες απαντήσεις πάνω στις οποίες στηρίζονται όλες οι θρησκευτικές και πνευματικές φιλοσοφίες. Διαβάζουμε παρακάτω από το άρθρο του John Gliedman «Επιστήμονες Αναζητούν την Ψυχή», που δημοσιεύτηκε στην «Επιστημονική Επιθεώρηση» τον Ιούλιο του 1982. Στο άρθρο αυτό ο συγγραφέας αναφέρεται στις ιδέες που έχει ενστερνιστεί ο Sir John Eccles, ο μεγάλος φυσιολόγος, που πήρε το Νόμπελ της Φυσιολογίας το 1963 για την έρευνά του πάνω στους συνδέσμους των νεύρων.

«Ο Eccles υποστηρίζει θερμά την αρχαία θρησκευτική πίστη, ότι οι άνθρωποι αποτελούνται από μια μυστηριώδη σύνθεση ύλης και άπιαστου πνεύματος. Καθένας από μας είναι μια ενσωμάτωση ενός άυλου σκεπτόμενου και διορατικού εαυτού, που εισχώρησε στον υλικό νου μας κάποια στιγμή στη διάρκεια της νηπιακής ηλικίας. Έτσι λέει ο άνθρωπος που έβαλε τον ακρογωνιαίο λίθο της (μοντέρνας) σύγχρονης νευροφυσιολογίας. Αυτό το πνεύμα μέσα στο σώμα είναι υπεύθυνο για όλα αυτά που μας ξεχωρίζουν σαν ανθρώπους: συνειδητή αίσθηση του εαυτού, ελεύθερη βούληση, προσωπική ταυτότητα, δημιουργικότητα και ακόμη συναισθήματα όπως η αγάπη, ο φόβος και το μίσος. Ο άυλος εαυτός μας ελέγχει το νου με τον οποίο επικοινωνεί όπως ο οδηγός με το αυτοκίνητο ή όπως ένας προγραμματιστής καθοδηγεί ένα κομπιούτερ. Η πνευματική παρουσία του ανθρώπου, ελαφριά σαν φάντασμα, λέει ο Eccles, ασκεί μια υποψία υλικής επιρροής στον εγκέφαλο και στο νου που είναι σαν κομπιούτερ, τόσο ώστε να ενθαρρύνει ορισμένα νευρόνια να ενεργοποιηθούν και άλλα να παραμένουν σιωπηλά.

Προχωρώντας μάλιστα θαρραλέα σ' αυτό που οι περισσότεροι επιστήμονες θεωρούν σαν τη χειρότερη αίρεση, ο Eccles βεβαιώνει ότι ο άυλος εαυτός επιζεί και μετά το θάνατο του υλικού νου. Και ο Eccles δεν είναι ο μόνος διάσημος επιστήμονας που παίρνει μια τόσο αμφισβητήσιμη καινούργια θέση πάνω στο παμπάλαιο αίνιγμα νους - σώμα. Από το Μπέρκλεϋ μέχρι το Παρίσι και από το Λονδίνο μέχρι το Πρίνστον, γνωστοί επιστήμονες από κλάδους τόσο διαφορετικούς όπως η νευροφυσιολογία με την κβαντική φυσική, δηλώνουν ανοιχτά και παραδέχονται, ότι πιστεύουν στην πιθανότητα, τουλάχιστον, της ύπαρξης τέτοιων αντιεπιστημονικών οντοτήτων όπως είναι το αθάνατο ανθρώπινο πνεύμα και η Θεία Δημιουργία».

17. Τώρα λοιπόν τι βλέπουμε όταν κοιτάμε τον Γιάννη; Μπορούμε να φανταστούμε ότι υπάρχει ένα αθάνατο πνεύμα που δεν μπορούμε να το δούμε. Σύμφωνα με τη φιλοσοφία της Ανατολής και τα περισσότερα θρησκευτικά δόγματα, αυτό το Πνεύμα δεν έχει υλική ιδιότητα, όπως είναι το φύλο, η ηλικία, η εθνικότητα, η φυλή κλπ. Είναι Αγνή Συνειδητότητα, Αιώνια Ύπαρξη και Ατέλειωτη Ευδαιμονία. Αυτό δεν μπορούμε να το αποδείξουμε στις αισθήσεις μας. Αυτοί όμως που έκαναν σκοπό ζωής να ερευνηθούν το νου και να τον υπερβούν εσωτερικά, μας λένε ότι είμαστε πράγματι αθάνατα πνεύματα που έχουν εκδηλωθεί σ' αυτόν το νου και το σώμα. Έτσι φαίνεται ότι τα πνεύματα διαπερνούν το διάστημα και σε δεδομένη στιγμή και μέρος (σύμφωνα με τις αισθήσεις μας) προβάλλουν ένα νου που δημιουργεί ένα ενεργειακό σώμα στη μήτρα της γυναίκας που έχει διαλεχτεί. Αυτό το ενεργειακό σώμα, καθορίζει τους συνδυασμούς γονιδίων που παράγουν τον μοναδικό εαυτό που ονομάζουμε Γιάννη. Αυτό το πνεύμα στηρίζει την ύπαρξη αυτού του νου και του ενεργειακού σώματος στη διάρκεια της ανάπτυξης και εξέλιξης τους στον υλικό κόσμο, έως ότου δεν χρειάζεται πια το υλικό μέσο.

18. Η άποψη της φιλοσοφίας της Ανατολής είναι ότι το Παγκόσμιο Πνεύμα καταλαμβάνει όλο το διάστημα. Είναι σαν τον ίδιο το χώρο, ατάραχο απέναντι στα γεγονότα που διαδραματίζονται μέσα του. Δεν αλλάζει με κανένα τρόπο από το σχηματισμό ενός αντικειμένου μέσα σ' αυτόν ή την κίνηση ενός αντικειμένου μέσα απ' αυτόν. Έτσι και το πνεύμα, μένει ανεπηρέαστο από τα αντικείμενα και τις κινήσεις που συμβαίνουν μέσα στην ύπαρξή του. Για κάποιο λόγο που δεν μπορεί να εννοήσει ο νους μας, καθώς περιορίζεται από την ιδέα του χώρου και του χρόνου, το παγκόσμιο και αιώνιο πνεύμα δημιουργεί μια σχέση με την ύλη. Κάθε θρησκεία έχει τη δικιά της μυθολογία που αντιπροσωπεύει αυτή τη διαδικασία κατά την οποία το ένα γίνεται πολλά και το πνεύμα κατεβαίνει προς την ύλη. Όλες οι θρησκείες συμφωνούν ότι αυτό έχει συμβεί· όμως κάθε μια, εξηγεί μ' άλλη ιστορία το λόγο και τη διαδικασία. Αυτές οι ιστορίες, μας γίνονται γνωστές με τους όρους της σχέσης χώρου - χρόνου που υπάρχει στο νου μας και όχι με την υπέρτατη πραγματικότητα. Η μεταφυσική, μας τονίζει ότι ο χρόνος και ο χώρος είναι δημιουργήματα του ανθρώπινου νου. Η σύγχρονη επιστήμη συμφωνεί επίσης. Θ' αναφερθούμε πάλι στο βιβλίο του Capra «ΤΑΟ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΗ».

«Η πραγματική επανάσταση που έφερε η θεωρία του Αϊνστάιν ήταν αυτή: Η εγκατάλειψη της ιδέας πως το χωροχρονικό σύστημα συντεταγμένων έχει αντικειμενική σημασία σαν μια ξεχωριστή οντότητα. Αντί γι' αυτή την ιδέα, η θεωρία της σχετικότητας προϋποθέτει πως οι ισοτιμίες χώρου δεν είναι παρά τα γλωσσικά στοιχεία που χρησιμοποιεί ένας παρατηρητής για να περιγράψει το περιβάλλον του.
» Αυτό είναι μια πραγματικά καινούργια κατάσταση. Κάθε αλλαγή συστήματος συντεταγμένων, αναμιγνύει χώρο και χρόνο μ' ένα μαθηματικά καλά ορισμένο τρόπο. Τα δύο μπορούν να μην είναι πια ξέχωρα, γιατί αυτό που είναι χώρος για τον ένα παρατηρητή, θα είναι μια ανάμειξη χρόνου και χώρου για τον άλλο παρατηρητή. Η θεωρία της σχετικότητας έχει δείξει πως ο χώρος δεν είναι τρισδιάστατος και ο χρόνος δεν είναι ένα ξεχωριστό πράγμα. Και τα δύο είναι στενά και αδιαχώριστα συνδεδεμένα και σχηματίζουν ένα τείχος διάστικτο, συνεχές που ονομάζεται “χωρο-χρόνος”. Αυτή η έννοια χωροχρόνου ανακοινώθηκε από τον Herman Mirikowski, σε μια περίφημη διάλεξή του το 1908, με τ' ακόλουθα λόγια: “Οι απόψεις χώρου και χρόνου που θα 'θελα να σας εκθέσω, έχουν ξεφυτρώσει από το έδαφος της πειραματικής φυσικής και εκεί μέσα ακριβώς βρίσκεται η δύναμή τους. Είναι ριζοσπαστικές. Από δω και πέρα ο χώρος και ο χρόνος από μόνοι τους καταδικάζονται να σβηστούν, να χαθούν σαν απλές σκιές· και μόνο ένα είδος ένωσης των δύο θα διατηρεί μια ανεξάρτητη πραγματικότητα”».

19. Έτσι, προσπαθούμε να εξηγήσουμε ένα γεγονός όπως είναι η αρχή της διαδικασίας της δημιουργίας, που δεν έχει αρχή και δεν περιορίζεται καθόλου από το χώρο-χρόνο. Η δημιουργία και η καταστροφή, η εξάπλωση και η απορρόφηση, γίνονται συνέχεια και χωρίς τέλος. Η ιδέα της αρχής και του τέλους, είναι κάτι που δημιούργησε ο περιορισμένος νους μας. Γι' αυτό μας είναι τελείως ακατανόητη η αιτία και η διαδικασία του ενός που γίνεται πολλά, καθώς και η αλληλεπίδραση πνεύματος - ύλης. Μπορούμε να τα κατανοήσουμε μόνο με μυστικιστικές εμπειρίες, όπου υπερβαίνει κανείς τον ορθολογιστικό νου. Έτσι είμαστε αναγκασμένοι να δεχτούμε τις απαντήσεις που μας δίνουν

αυτοί που έχουν τέτοιες εμπειρίες. Και οι απαντήσεις τους είναι κάπως έτσι:

20. Το Παγκόσμιο Πνεύμα φανερώνεται σαν τα πολλά ατομικά πνεύματα που υπάρχουν. Μπορούμε να το φανταστούμε αυτό σαν το ένα κύτταρο που χωρίζεται στα δύο. Το δεύτερο είναι ακριβώς ίδιο με το πρώτο. Το πρώτο δεν μειώθηκε καθόλου όταν έγινε δύο. Τα δύο γίνονται τέσσερα κλπ., μέχρι να γίνουν τα δισεκατομμύρια κύτταρα ή πνεύματα που υπάρχουν. Κάτι άλλο που μπορεί να μας βοηθήσει, είναι η ιδέα της φλόγας. Υπάρχει μια φλόγα. Απ' αυτήν ανάβουμε ένα δεύτερο κερί και έτσι μπορούμε ν' ανάψουμε δισεκατομμύρια κεριά χωρίς να μειωθεί καθόλου αυτή η πρώτη φλόγα που άναψε μόνη της. Η ίδια φλόγα υπάρχει στα δισεκατομμύρια κεριά που άναψαν απ' την φλόγα. Υπάρχουν δισεκατομμύρια κεριά με την ίδια φλόγα. Η ίδια φλόγα, που φωτίζει πολλά σώματα. Το ίδιο Θείο Πνεύμα που δίνει ζωή σε δισεκατομμύρια υπάρξεις.

21. Όταν ένα πνεύμα θέλει να ενσαρκωθεί και να επιστρέψει στη γη, δηλαδή ν' αποκτήσει μια σχέση με την ύλη, πρέπει να σχηματίσει γύρω του μια σειρά από σώματα ή εργαλεία με τα οποία θα μπορεί να έχει σχέση με τον υλικό κόσμο. Το είδος του σώματος που θα προβάλλει το σώμα ενός φυτού, ζώου, ανθρώπου ή οποιασδήποτε άλλης ζωντανής ύπαρξης. Και τα χαρακτηριστικά του όντος θα καθοριστούν απ' τα χαρακτηριστικά που έχει αναπτύξει από τις προηγούμενες εμπειρίες που είχε το πνεύμα πάνω σ' αυτή τη γη. Αυτή είναι η Πηγή της Μοναδικότητας. Αυτό είναι που κάνει το Γιάννη να φαίνεται διαφορετικός απ' όλα τ' άλλα πλάσματα στη γη - η συσσώρευση των εντυπώσεων από παλιές ζωές. Θυμηθείτε το πρώτο κύτταρο που χωρίστηκε στα δύο. Αυτά τα δύο κύτταρα άρχισαν τότε να έχουν διαφορετικές εμπειρίες. Αυτές οι εμπειρίες τα βοήθησαν ν' αναπτύξουν διαφορετικές ιδιότητες μέσα στους αιώνες που πέρασαν, σύμφωνα με τη θεωρία του Δαρβίνου για την εξέλιξη και την επικράτηση του ισχυρότερου. Κατά τον ίδιο τρόπο, κάθε πνεύμα έχει γνωρίσει μοναδικές εμπειρίες στην εξελικτική του πορεία. Αυτό είναι η αιτία που η έκφραση του χαρακτήρα του στο ανθρώπινο σώμα, είναι διαφορετική από όλα τ' άλλα όντα. Έτσι, η αιτία της ψευδαισθήσης της ξεχωριστότητάς μας, βρίσκεται στις διαφορετικές μας εμπειρίες και τις αντιδράσεις σ' αυτές τις εμπειρίες, που αποθηκεύονται στη μνήμη της ψυχής (στο αιτιατό σώμα).

22. Έτσι, ο Γιάννης είναι το ίδιο και δεν ξεχωρίζει από το υπόλοιπο σύμπαν στο ατομικό επίπεδο, στο ενεργειακό επίπεδο και στο πνευματικό επίπεδο. Η ψευδαισθήση της διαφοράς ξεκινάει στο νου, που επηρεάζεται από τις εντυπώσεις του αιτιατού σώματος. Ο προγραμματισμός του νου δημιουργεί μια μοναδική σχηματοποίηση στο ενεργειακό σώμα και είναι αιτία του μοναδικού σώματος που ονομάζουμε Γιάννη. Η ταύτιση του νου, με τις εντυπώσεις που είναι βαθιά φυλαγμένες στο υποσυνείδητο, και με το υλικό σώμα που είναι το αποτέλεσμα αυτών των εντυπώσεων, είναι η αιτία της αίσθησης της διαφοράς και της ξεχωριστότητας που αισθανόμαστε όταν κοιτάζουμε τον κόσμο γύρω μας.

23. Ας πάρουμε για παράδειγμα ένα μηχάνημα προβολής κινηματογράφου. Υπάρχει το φως της μηχανής που λάμπει σταθερά και αμετάβλητα. Είναι το ίδιο σαν όλα τ' άλλα φώτα προβολής. Δεν έχει χρώμα. Δεν μπορείς να το ξεχωρίσεις απ' όλα τ' άλλα φώτα προβολής. Αυτό το φως προβολής, είναι το προσωπικό πνεύμα. Το αγνό λευκό φως που δεν έρχεται από μια συγκεκριμένη πηγή, είναι το Παγκόσμιο Πνεύμα. Αυτό το φως περνάει μέσα από την ταινία. Η ταινία είναι ο νους. Οι εικόνες της ταινίας είναι οι εντυπώσεις στη μνήμη της ψυχής. Τα διάφορα φωτισμένα σχέδια που πέφτουν πάνω στη λευκή οθόνη αλλάζοντας διαρκώς, είναι το ενεργειακό σώμα ή βιόπλασμα ή πράνα - πέστε το όπως θέλετε. Η εικόνα πάνω στην οθόνη, είναι το υλικό σώμα και ο υλικός κόσμος (ο κόσμος των υλικών γεγονότων). Η λευκή οθόνη που δεν αλλάζει είναι η «πραγματικότητα του ατόμου». Καταλαβαίνουμε μ' αυτό τον τρόπο, πως το φως της προβολής (Πνεύμα) και η λευκή οθόνη (η πραγματικότητα του ατόμου), είναι οι μόνες σταθερές πραγματικότητες. Αυτές, είναι η βάση της πραγματικότητας. Όλα τα φώτα που αλλάζουν, η ταινία και οι εικόνες, είναι ένα περαστικό θέαμα που τραβάει την προσοχή μας και μας κάνει να νομίζουμε πως είναι αληθινό. Ακριβώς όπως όταν παρακολουθούμε ένα έργο, τραβάει την προσοχή μας η ταινία και όχι η λευκή οθόνη από πίσω του, που είναι η βασική πραγματικότητα.

24. Ο νους, το ενεργειακό σώμα και το υλικό σώμα έχουν την ξεχωριστή και μοναδική εμπειρία μιας πραγματικότητας που είναι προσωρινή, σχετική, αλλάζει συνεχώς και έχει τέλος. Όταν τελειώσει, θα υπάρξει αδιαφοροποίητο πνεύμα και αδιαφοροποίητη "ατομική" πραγματικότητα. Έτσι, το πρόσωπο που ονομάζουμε Γιάννη, είναι ένα προσωρινό φαινόμενο, όπως ένα κύμα στη θάλασσα· και θα σβήσει πάλι μέσα στη βασική πραγματικότητα, από την οποία φαινομενικά ξεχώρισε, όπως το κύμα σβήνει μέσα στη θάλασσα και χάνει την προσωπική του πραγματικότητα.

25. Σύμφωνα με τις διάφορες φιλοσοφίες της Ανατολής, η «ατομική» πραγματικότητα αναδύεται μέσα από τον αφανέρωτο Θεό, με τον ίδιο τρόπο που ο Carra περιγράφει ότι τα σωματίδια εμφανίζονται μέσα από το κενό. Υποτίθεται ότι αυτή η «ατομική πραγματικότητα» (ύλης) υπάρχει απλά και μόνο για να μπορέσει το πνεύμα να εξελιχθεί μέσα από την ύλη. Θεωρητικά, όλη αυτή η «ατομική πραγματικότητα» θα ξαναπορροφηθεί μέσα στο αφανέρωτο κενό. Ίσως αυτό να συμβαίνει και με αυτό που ονομάζουμε Μαύρες Τρύπες, όπου τεράστια άστρα καταρρέουν και απορροφούνται και εξαφανίζονται μέσα σ' ένα τεράστιο μαγνητικό πεδίο. Αυτή η διαδικασία της φανέρωσης και της απορρόφησης ξανά, του υλικού κόσμου, υποτίθεται ότι συμβαίνει ρυθμικά, όπως γίνεται η μέρα και η νύχτα, η εισπνοή και εκπνοή. Γι' αυτό το λόγο δεν μπορούμε να πούμε πώς άρχισαν όλα. Ακριβώς γιατί δεν υπάρχει αρχή. Πού αρχίζει ένας κύκλος και πού τελειώνει; Ποιό έρχεται πρώτα, η κότα ή το αυγό; Η δικιά μας σκέψη τρέχει σε ίσιες γραμμές και το σύμπαν δουλεύει κυκλικά, ρυθμικά, χωρίς να ταραάζεται από το δικό μας, περιορισμένο τρόπο σκέψης.

26. Η εικόνα που είχαμε σχηματίσει για τον Γιάννη, έχει πια αλλάξει ριζικά. Έχει γίνει τώρα το ίδιο το αφανέρωτο που εκφράζεται σαν πνεύμα και ύλη, δηλαδή όπως όλο το σύμπαν. Είναι ένα πνεύμα αιώνιο και χωρίς περιορισμούς. Έχει εκφραστεί σαν το ειδικό αυτό σώμα που βλέπουμε, γιατί οι προηγούμενες του εμπειρίες σαν μια οντότητα υλική, δημιούργησαν αυτό το μοναδικό σχηματισμό σκέψης. Αυτός ο σχηματισμός σκέψης, συμπυκνώνεται σαν ενεργειακό σώμα και μετά σαν υλικό σώμα. Η βάση της πραγματικότητάς του, είναι πνευματική και «ατομική». Στο σχηματισμό αυτής της νοητικής, συναισθηματικής και υλικής πραγματικότητας που λέγεται Γιάννης, γίνονται συνεχώς προσωρινές αλλαγές. Αυτές οι αλλαγές, είναι σαν ένα περαστικό θέαμα που δεν επηρεάζουν με κανένα τρόπο τη βασική πραγματικότητα (πνεύμα), που είναι σαν το ανεληρέαστο φως προβολής· σαν την λευκή οθόνη. Δυστυχώς, όλοι μας μπαίνουμε στο παιχνίδι των συναισθηματικών και νοητικών εικόνων και δημιουργούμε συμπάθειες και αντιπάθειες, φίλους κι εχθρούς, αγάπες και μίση, προσκολλήσεις και απωθήσεις, που βασίζονται όλα σ' αυτό το θέατρο το γεμάτο ψευδαισθήσεις. Εάν μπορέσουμε ν' απομακρύνουμε την προσοχή μας απ' αυτό το συναισθηματικό και νοητικό μελόδραμα που συνεχώς αλλάζει, προς την πνευματική και προς την «ατομική» ενότητά μας, θα 'χουμε την εμπειρία της Βάσης της Πραγματικότητας, πως είμαστε ένα πράγμα με τον Γιάννη και μ' όλη τη δημιουργία.

«Αληθινά, δεν ξέρουμε τίποτα, γιατί η αλήθεια βρίσκεται στα βάθη».

(Δημόκριτος, Αποσπάσματα 117).

Βιβλία για παραπέρα έρευνα

Απο τη Φυσική στην Μεταφυσική (Νίκος Ταμπάκης)
Το Ονειρο του Σωκράτη (Νίκος Ταμπάκης)
Από την Ποίηση στην Λογική (Νίκος Ταμπάκης)
Από τον Μάνο Δανέζη & τον Στράτο Θεοδωσίου (εκδ. Διαυλος)
1. Το Σύμπαν που Αγάπησα
2. Η Κοσμολογία της Νόησης
3. Η Οδύσσεια των Ημερολόγιων· Αναζητώντας τις Ρίζες της Γνώσης.
4. Στα Ίχνη του Ι.Χ.Θ.Υ.Σ. Αστρονομία, Ιστορία Φιλοσοφία.
Ταό και Φυσική (Φριτς Καπρα)
Υπερφύση - Μετά την Υπερφύση (Δαΐαλ Γουάτσον)
Οι χορευτές δάσκαλοι του Γου Λί (Γκαρυ Ζούκαβ)
Τα επτά πειράματα (Ρούπερτ Σελντρεϊκ)
Οικουμενική Φιλοσοφία (Ρόμπερτ Νατζέμυ)
Ο μυστικός κύκλος της Ζωής (Ρόμπερτ Νατζέμυ)
Κβαντική Συνειδητότητα (Στέφεν Γουολινσκυ)
Μόρια των συναισθημάτων (Καντις Πέρτ)
Τι στο μπιπ ξέρουμε (Βιβλίο και Ταινία)
Τα Heart Math books(www.heartmath.com)